

Det vil være vanskeligt at begrænse Beværtningen i Skibe til kun at maatte udøves en Time før eller efter Rejsen; derimod foreslaas det, at Beværtning kun maa gives Besætning og Passagerer.

Til Lovforslagets § 6, jfr. § 13.

Der turde vel næppe være Grund til at indrømme Forening af Gæstgiveri med anden Næring; end Bogmandsnæring og Bageri samt for Landets Bedkommende Handel med Brændevin, Vin og Skattepligtigt Æl, saafremt Næringsstedet ligger uden for 1½ Mil fra Købstaden.

Til § 8.

Medens Kommissionens Flertal anser de i § 8, første Stykke indeholdte Bestemmelser om Ublejning af Bærelser for længere Tid samt om Beværtning af en fast Kreds af Gæster for heldige; skønner et Mindretal ikke rettere end, at der herved aabnes Pensionater og Høtel garnis et alt for stort Felt for en Virksomhed uden Udkomst.

Kommissionen skal med Hensyn til den i Paragraffens første Stykke omtalte Beværtning med Mæll bemærke, at om end Udskænkning af Mæll nu anses som Frincering, udøves den væsentlig kun af Bagere, og man skønner heller ikke, at der er Grund til fremtidig at bibeholde den for andre end disse. Kommissionens Flertal har ment, at der endvidere burde tillægges Bagerne Bepjælse til Udskænkning af Sodavand samt The, Kaffe og Chokolade, idet man maa anse en saadan Udøvelse af Bagerens Ret som en i og for sig rimelig Følge af, at den nuværende Konditornæring bortfalder.

Et Mindretal maa derimod fraråade en saadan udvidet Salgsret for Bagerne.

I Forbindelse hermed skal Opmærksomheden henledes paa vedlagte Andragende til Kommissionen fra Københavns Konditorforening, hvori udtales Dnske om, at Bagerne ikke skulle have Ret til Kagebagning, men at dette skal forbeholdes Konditorerne. Kommissionen kan imidlertid ikke se nogen Grund til at afvise fra den gældende Bestemmelse i Næringslovens § 20 d. og e., hvorefter Bagerne have Ret til Kagebagning, da det jo kun her vilde dreje sig om, at den paagældende skulde tage baade Bager- og Kagebager-Borgerstab. Snarere kunde der være Anledning til kun at give Bager-Borgerstab og altsaa at lade det særlige Kagebager-Borgerstab falde bort.

Efter Lovforslaget omfatter det Værtshushold for Arbejdere i Fabrikker og lignende Arbejdssteder, som skal kunne udøves uden Udkomst, ikke Udskænkning af Brændevin m. m. En saa betydelig Indskrænkning i den nuværende fri Afgang til Beværtning og Udskænkning under de angivne Forhold maa Kommissionen af flere Grunde anse for uheldig. En Beværtning, udøvet for Arbejderne alene i Arbejdsgivernes, for uvedkommende ikke tilgængelige Lokaler og af en af Arbejdsgiveren antagen Vært, maa nemlig anses som et meget heldigt Middel til at holde Arbejderne paa Arbejdsstedet og forhindre dem fra at søge hen til almindelige Beværtninger; og, da Arbejdsgiveren er i Stand til at forbeholde sig Kontrol med den Maade, hvorpaa Udskænkningen finder Sted, saaledes at overdreven Nydelse kan modvirkes, vil det være betænkeligt at træffe Bestemmelser, hvorved en saadan Beværtning har Udsigt til at miste sin Betydning, og Kommissionen ser ikke rettere end, at naar navnlig bayerisk Æl ikke maa udskæntes, vil der være stor Sandsynlighed for, at den af Arbejdsgiveren kontrollerede Beværtning for Arbejderne ikke vil blive benyttet af disse, og at netop det modsatte af det ved Lovforslaget tilfattede Djemed; nemlig en Indskrænkning af Nydelsen af spirituøse Drikke, vil blive Følgen.

Under Vitr. a. foreslaar man medoptaget Bepjælse af Lærere og Elever ved Skoler og i lignende Forhold.

Til § 14.

I første Stykke foreslaas tilføjet, at Udskænkning til Personer under 16 Aar dog maa ske, naar disse ere i Følge med voksne.

Forslaget om, at paa Folketikkens Helligdage maa Udskænkning ikke finde Sted før efter Kl. 4 Eftermiddag, har Kommissionens Flertal ikke kunnet tiltræde, idet man nemlig, selv om en saadan Forbudsbestemmelse kunde lade sig overholde i Praksis — hvad man betvivler — formener, at en saa dybt indgribende Forandring i det hidtil tilvante paa forskellig Maade vilde blive følt som en Byrde af Befolkningen, uden at noget væsentligt Fremstridt kan antages derved at ville blive naaet. Derimod har man ment, at der ved Lovens kunde gives Afgang til gennem Bestemmelser, træffe ved Politivedtægter, at fastsætte nærmere Regler om Beværtningslokalernes Beskaffenhed og andre Ordens-